

jeg ham for paa de Folks Vegne. Jeg vil haabe, at den samme Resoluthed og Gaaen lige til Forholdet ogsaa maa kendetegne den højtærede Ministers Optræden i senere Sager vedrørende disse Mennesker.

Nu ved jeg godt, at man gør den Indvending, som er fra Methusalems Tid, at man ikke kan lade disse Folk forhandle, thi det er militære. Naa, ja et af to maa dog være Tilfældet. Enten maa man give dem Forhold som andre Tjenestemænd, altsaa give dem Maanedslønning med Alderstillæg som andre Tjenestemænd, og i saa Fald bestemmer man Lønnen fra oven, som man vil, saa er der System i Galskaben i hvert Fald, eller ogsaa lader man dem forhandle som andre Arbejdere, naar man vil have dem stillet lige eller tilnærmelsesvis lige med Arbejdere i det private Liv. For øvrigt har det vist sig, at der kan gives Bestemmelser, hvorved Statsfunktionærer og Arbejdere kunne komme til at forhandle med deres overordnede. Det er for mig et af de smukkeste Punkter i det radikale Ministeriums Tilværelse, at man resolut greb den Ting an. Man sagde: De kunne forhandle med deres overordnede lige saa godt som i det private Liv. Funktionærer og deres overordnede forhandle sammen om de Forhold, som vedrøre Funktionærerne og Arbejderne, og saa gav man de saakaldte Forhandlingsregler, ved hvilke det sloges fast, at naar et Ministerium forberedte en Lønningsændring, vilde Udkastet blive tilstillet den paagældende Organisation, saa at der kan optages en Forhandling. Se, det er straks noget andet end den Afhøring, vi nu have set finde Sted fra Officerernes Side overfor Arbejderne paa de militære Værksteder. Og det er jo ikke et enkelt Ministerium, som er kommet i Tanke om dette. Baade Ministeriet for offentlige Arbejder, Indenrigsministeriet og Finansministeriet have tiltraadt disse Forhandlingsregler. Jeg kunde ikke tænke mig, at gamle Danmark skulde falde, fordi man ogsaa fra Forsvarsministeriets Side tiltraadte disse Regler, og naturligvis lod der sig saavel der som her forhandle om de Forhold, hvorunder Funktionærerne og Arbejderne kunne komme til at virke.

Med det samme jeg taler om Forhandlingsreglerne, vilde jeg gerne udtale, at ogsaa andre Statsfunktionærer, som endnu ikke have faaet saadanne Forhandlingsregler, skulle derefter. Jeg sigter til Underofficererne, som ere stillede saa uheldigt i denne Henseende, som nogen vel kan være. Med Hensyn til Henven-

delse til deres overordnede og Offentligheden ere de værre stillede end Arbejdere. Men ogsaa hos dem findes der jo et Følelsesliv, ogsaa hos dem er der Interesser, der skulle varetages og plejes, men som ikke kunne blive det, fordi Adgangen for dem til at faa deres Ord hørt er saa vanskelig, idet Officererne hindre dem Adgang dertil. Det er Underofficerernes Ønske, at der paa samme Maade som overfor de andre Etater kunde gives dem Adgang til direkte Forhandling med deres Ministre og med deres overordnede.

Det, man ønsker fra de faste Arbejderes Side, er at blive maanedslønnede og at faa faste Alderstillæg. I de Andragender, der i sin Tid ere indsendte — det sidste i August 1908 —, er der antydet, hvad man i saa Henseende ønsker. Man mente, at Arbejdsmænd kunde komme ind i den første Lønningsklasse, som er gældende for Etaterne, at Fyrbøderne kunde komme i 3die og Haandværkerne i 4de. Disse Lønninger staa anført paa Andragendet, og jeg skal derfor ikke dvæle længere derved, men jeg synes, at det, sammenlignet med, hvad der er sket i Marineministeriet for Fyr- og Vagervæsenets Funktionærers Vedkommende, er en rimelig For- dring.

Foruden disse faste Folk paa Orlogsværftet er der en Del private, hvis Antal veksler efter de Bevillinger og Penge, der ere stillede til Raadighed for Bygningerne. Ogsaa fra dem er der indgivet et Andragende. Man ønsker, at de faglærte Arbejdere faa en Ugeløn af 27 Kr., som efter 16 Aar stiger til 36 Kr. — det skulde ikke synes at være nogen urimelig For- dring —, og at de ikke faglærte begynde med 24 Kr. og slutte efter 16 Aars Forløb med 33 Kr. Der er ligeledes fastsat Lønninger for Kvinder. Samtidig ønsker man fra deres Side Ændring i Pensionsreglerne.

Naar man har med Forholdene i 8de Kreds at gøre, kan det ikke undgaas, at der fra alle deres Side, der have Berøring med Marinen, sker Henvendelser til den, der er valgt, og det er ogsaa sket vedrørende andre Forhold. Jeg har ganske vist ogsaa tidligere omtalt det, men jeg vil ikke lade være med at gentage det. Det vedrører nogle af de gamle Pensionister. Der er nogle af disse Mennesker, der næsten gaa som en Overlevering fra Fortiden, idet de ere pensionerede efter Regler, der ere i højeste Grad forældede. Men Bestemmelserne staa der; de maa finde sig i de øjeblikkelige Forhold, i de